

click!

005

MİMARLIK ARCHITECTURE | İÇMİMARLIK INTERIOR | TASARIM DESIGN | YAŞAM LIFE | KÜLTÜR CULTURE

KONU TOPIC

**DİNA
MİK
MİMA
Rİ
DYNA
MIC
ARCHI
TEC
TURE**

16.
**İSTANBUL
BİENALİ**

RÖPORTAJ INTERVIEW

OSO PARTNERS

OKAN BAYIK, SERHAN BAYIK,
OZAN BAYIK

BİLİŞİM VADİSİ

SECURITAS GENEL MÜDÜRLÜK

SECURITAS HEAD OFFICE

Telekomünikasyondan finansa, havacılıktan madencilığe, enerji sektöründen endüstriyel tesislere kadar 21 farklı sektörden 800 kurum ve kuruluşa güvenlik hizmeti sunan Securitas Türkiye'nin Genel Müdürlük projesinde, Aspen Yapı'nın Sepera Bölme Duvar Sistemleri ürünleri tercih edildi.

Aspen Yapı's Sepera partition wall systems products were preferred in Securitas Turkey's head office project, which provides security services to 800 institutions and organizations from 21 different sectors ranging from telecommunications to finance, aviation to mining, energy to industrial plants.

Tasarım ve uygulamanın Dereromay Design & Construction tarafından gerçekleştirildiği projede, **Sepera DM-106 Derzli Monoblok Sistemleri** ve **Door Ayarlanabilir Kapı Kasaları** uygulandı. Ölçü, modül tipi, detay, yüzey malzemelerinde kullanılan cam, laminat, melamin, doğal ahşap, kumaş ve metal gibi çok çeşitli ürün seçeneklerine sahip **Sepera DM-106 Derzli Monoblok Sistemleri**, projede kişiye özel, fonksiyonel ve dekoratif ortamlar yarattı. Yapı sektöründeki uzun yıllara dayanan tecrübe ve birikimle üretilen **Sepera Door Ayarlanabilir Kapı Kasaları** ise duvarın yapıldığı ham maddeden bağımsız (alçı, gaz beton, tuğla vb.) olarak, projenin kapı çözümlerine en uygun alternatifleri hayata geçirdi.

In the project, where the design and implementation was carried out by Dereromay Design & Construction, **Sepera's DM-106 Monoblock System With Joints** and **Sepera Door Adjustable Door Frames** were applied. Metric, module, type, detail, equipment used in surface, glass, laminate, melamine, natural wood, fabric and metal various product options such as **Sepera DM-106 Monoblock Systems With Joints** in the project personal, functional and decorative environments created. **Sepera Door Adjustable Door Frames** produced with long years of experience and experience in the construction sector are independent of the raw material in which the wall is made (plaster, gas concrete, brick, etc.), implemented the most suitable alternatives to the door solutions of the project.

PROJE PROJECT: SECURITAS GENEL MÜDÜRLÜK | SECURITAS HEAD OFFICE **MİMARİ ARCHITECTURE:** DEREROMAY DESIGN & CONSTRUCTION **KONUM LOCATION:** KAĞITHANE, İSTANBUL, TÜRKİYE | KAĞITHANE, ISTANBUL, TURKEY **ÜRÜNLER PRODUCTS:** SEPERA DM-106 DERZLİ MONOBLOK SİSTEM, SEPERA DOOR AYARLANABİLİR KAPI KASALARI | SEPERA DM-106 MONOBLOCK SYSTEM WITH JOINTS, SEPERA DOOR ADJUSTABLE DOOR FRAMES **FOTOĞRAF PHOTO BY:** GÜRKAN AKAY

006

16.İSTANBUL BİENALİ

ISTANBUL BIENNIAL

012

RÖPORTAJ INTERVIEW

OSO PARTNERS

024

MEDİPOL ÜNİVERSİTESİ

MEDİPOL UNIVERSITY

010

KUVEYT HAVALİMANI EK TERMİNAL BİNASI

KUWAIT SUPPORT TERMINAL

016

PROJE PROJECT

BİLİŞİM VADİSİ

026

DİNAMİK MİMARİ

DYNAMIC ARCHITECTURE

click!

Tasarım - İçerik Design - Content

TASARIM YAYIN GRUBU

Yıldız Posta Caddesi 17/A Gayrettepe İstanbul T +90 212 356 85 00

tasarimgroup.com.tr

Click, Tasarım Yayın Grubu tarafından ASPEN A.Ş. adına yılda 4 sayı olarak hazırlanmaktadır.

Click, has prepared as four edition to ASPEN A.Ş. by Tasarım Publishing Group. Cannot be purchased.

aspen.com.tr

ISLANDS ZILBERMAN'DA

ZILBERMAN GALERİ İSTANBUL, BEYOĞLU

11 EYLÜL SEP. - 8 ARALIK DEC. 2019

Pedro Gómez-Egaña'nın "Islands" isimli sergisi Zilberman Gallery'deki ikinci, İstanbul'da ise ilk kişisel sergisi 8 Aralık 2019 tarihine kadar galerinin ana sergi mekânında ziyaretçilerini ağırlıyor. Pedro Gómez-Egaña, sanatsal pratiğinde kültür ve teknoloji arasındaki çeşitli ilişkileri ve gerilimleri araştırır. Çalışmaları, tarihsel makineleri, teknolojik mistisizmi ve içinde yaşadığımız ağ örgüsünün algılanmaya nasıl şekil verdiğini sorgular. Yeni sergisi "Islands", sanatçının hem mahrem hem de kırılgan olan yaşam alanları üzerine devam eden araştırmasının en güncel aşamasıdır. "Islands", İstanbul'daki ana galeri mekanına yapılan mimari bir müdahale üzerinden yaşam alanları ve beyaz küp arasında sıkışıp kalmış araf mekanlar fikriyle oynar. Tünel benzeri bir yapı hızla dönen nesnelere ev sahipliği yapar. Bu nesneler o kadar hızlıdır ki hareketleri neredeyse algılanmaz hale gelir. Sergide oluşturulan farklı mekanları birbirine ve galeriyi dışarıdaki şehre bağlayan pencereyle yapılan bir diğer oyun, gerçek ile yapay, kişisel ile kamusal kavramlarının birbirine geçmişliğine işaret eder. Eğimli bir zemin üzerine yerleştirilmiş sıradan bir yemek odası dekoru, elektromanyetik çelik küreler tarafından kırılır ve ikiye bölünür. Bu morfik yaşam alanları ve objeler, Gómez-Egaña'nın gündelik hayatın tekinsizliğine değindiği önceki işlerinin devamı niteliğindedir. Türkçede 'adalar' anlamına gelen ve ismini 17. yüzyılda yaşamış İngiliz yazar John Donne'un ünlü deyişi "Ada değildir insan" dan alan "Islands" dijital ağlar üzerinde düşünür, ancak dijital ara yüzlere odaklanmak yerine analog objeleri uğursuz ve kırılgan hale getiren dinamizme bakarak içerisi ve dışansı, özel ve genel arasındaki geçişkenliği gösterir.

Pedro Gómez-Egaña's exhibition "Island" is the solo show in Zilberman Gallery the first solo show in Istanbul until 8 December 2019 in the gallery's Pedro Gómez-Egaña's practice explores various relationships and tensions between culture and technology. His work researches historical machines, technological mysticism, and the ways in which the networked world moulds our perception. His new exhibition "Islands" is the latest part of an ongoing research looking at domestic spaces as both intimate and vulnerable. Through a major architectural intervention, "Islands" transforms the main gallery space in Istanbul into a series of playful limbos between a domestic space and a white cube. A tunnel-like structure hosts objects that spin so fast that their movement becomes almost imperceptible. A play with windows that connect spaces in the gallery, as well as the gallery with the city outside, points to the blur between real and artificial, private and public. An ordinary dining setting balanced over an inclined floor is broken and sliced by electromagnetic steel spheres. These morphed domestic spaces and objects follow Gómez-Egaña's previous works in playing with the uncanniness of everyday life. Taking its name from the 17th century English writer John Donne's well-known saying, "No man is an island", "Islands" reflects on digital interconnectedness but instead of focusing on digital interfaces, it presents a blur between inside and outside, public and private. It does so by focusing on analogue objects imbued with dynamics that make them ominous and fragile.

YANKÖŞE'DE 'İSİMSİZ'

KABATAŞ, İSTANBUL

19 EYLÜL SEP. - 20 MART MARCH 2020

Kamusal alanda güncel sanat projesi olan Yanköşe, Vahit Tuna'nın 'İsimsiz' adlı çalışmasını ağırlıyor. 2017 yılında İstanbul Kabataş'ta hayata geçen ve kar amacı gütmeyen sanat platformu Yanköşe, dördüncü edisyonunda Vahit Tuna'nın 'İsimsiz' adlı çalışmasını sergiliyor. 440 çift siyah kadın ayakkabısından oluşan 'İsimsiz' projesinin çıkış noktası, Türkiye'de sayıları gitgide artan kadın cinayetleri. 2018 yılında Türkiye'de erkekler tarafından çeşitli şekillerde ve sebeplerle öldürülen kadınların sayısına işaret eden ve Yanköşe'nin her iki duvarında nizami bir şekilde kaplayan 440 çift ayakkabı, bir tür kadinkırım anıtı gibi yükseliyor.

The starting point of the "Untitled" which is comprised of 440 pairs of women's shoes, is the increasing number of women murders in Turkey. 440 pairs of shoes, arranged in a regular grid on two walls, rises up as a femicide memorial, while pointing out to the number of murdered women by men in 2018 in Turkey; in different ways and for different motives. Pointing a finger to the tradition of leaving the shoes of the deceased in front of the door of their houses, this work carries the memory of violence against women to the street; and it acts as a mediator for public debate and awareness. Focusing in his practice on the power, reckoning with power and taking positions according to it, Tuna looks at the basics of violence, especially in this geography, in a world where, today, one in three women is the victim of physical or sexual violence.

ARTER'DE 'SAAT KAÇ?'

ARTER, BEYOĞLU

13 EYLÜL SEP. – 9 ŞUBAT FEBRUARY 2020

Arter'in yeni binasının açılış programında yer alan **Saat Kaç?** adlı grup sergisi, koleksiyondaki zaman, mekân ve bellek kavramlarıyla ilişkilenen yapıtları bir araya getiriyor. Sergi, koleksiyondan 34 sanatçının 44 yapıtını bu kavramlar ve gündelik nesneler, ev, bireysel ve kolektif tarihler, içerisi ve dışansı, kentsel ritimler, mimari, arkeoloji, sınırlar ve göç gibi temalarla kurdukları ilişkiler üzerinden ele alıyor ve farklı bağlamlar içinde ürettikleri anlamları, bir araya geldiklerinde nasıl işlediklerini araştırıyor. Aynı atrium etrafında toplanıp açık bir merdiven, mimari boşluklar ve büyük pencerelerle birbirlerine olduğu kadar, dışardaki şehir manzarasına ve gökyüzüne de görsel olarak bağlanan iki galeriye yayılan **Saat Kaç?** kronolojik ve lineer bir anlatıdan ziyade, işlerin içinde yer aldıkları mimari yapıyla ve birbirleriyle kurdukları şiirsel diyalogun, bu tür bir etkileşimden doğan yeni anlamların, farklı ilişkilene biçimlerinin izini sürüyor. Mekânın mimari özelliklerinden faydalanılarak hem yatayda hem de dikeyde işleyen bir kurguyla bir araya getirilen **Saat Kaç?** tıpkı içerdiği yapıtların pek çoğunun yaptığı gibi, iç ve dış; mahrem ve kamusal; kurgu ve gerçek; geçmiş, şimdi ve gelecek arasındaki sınırların muğlaklaştığı mekânsal ve zamansal bir deneyim inşa etmeyi de hedefliyor.

Featured in the inaugural programme of Arter's new building, the group exhibition entitled **What Time Is It?** brings together works that invite viewers to contemplate the concepts of time, space, and memory. Exploring the meanings they generate in different contexts and the interaction they establish with one another and with themes such as everyday objects, home, personal and collective histories, inside and outside, urban rhythms, architecture, archaeology, borders and migration, the exhibition includes 44 works by 34 artists. Sprawled across two galleries centred around the same atrium and visually connected to one another, as well as the urban landscape and the sky outside through an open staircase, architectural voids, and large windows, **What Time Is It?** does not follow a chronological nor a linear narrative; but rather traces the poetic dialogue the works maintain with each other and the architectural space they inhabit, the new meanings born out of this interaction, and the different forms of associations they establish. Designed to offer both a horizontal and a vertical exhibition experience using the architectural features of the space, **What Time Is It?** also aims to build a spatial and temporal experience in which the boundaries between the interior and the exterior, the private and the public, the fictional and the real, the present and the future are blurred.

BEYAZIMTIRAK

ARTER, DOLAPDERE

13 EYLÜL SEP. - 03 MART MARCH 2020

Beyazımtırak, Ayşe Erkmen'in 1970'lerden bu yana gerçekleştirdiği sanatsal üretim içinden retrospektif bir anlayışla seçilenlerle birlikte bu sergi için özel olarak tasarlayıp ürettiği yeni işleri bir araya getiriyor. Erkmen'in yapıtlarındaki temel niteliklerin, üretim süreci kapsamında tuttuğu düşünsel ve fiziksel jestlerin, kullandığı malzeme ve meca çeşitliliğinin, özellikle de mekân ve zaman kavramlarını kendi işinin içine nasıl dahil ettiğinin izinden giden sergi, sanatçının çoğunlukla gösterildikleri yerlere sıkı sıkıya bağlı, dolayısıyla birebir tekrarlanması mümkün olmayan yapıtlarını sunuyor.

Whitish brings together the creative output of Ayşe Erkmen since the 1970s, chosen with a retrospective approach, with new works conceived and produced especially for this exhibition. The exhibition traces the basic qualities of Erkmen's work, the physical and intellectual gestures she maintains in her working process, the diversity of materials and media she employs, and especially the ways in which she incorporates the concepts of space and time into her work. The exhibition adapts her works, which are closely tied to the places where they are shown and as a consequence cannot be identically repeated anywhere else, to Arter's new building, presenting them in a new network of relations.

İSTANBUL BIENALİ

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI (İKSV) TARAFINDAN, KOÇ HOLDİNG SPONSORLUĞUNDA DÜZENLENEN 16. İSTANBUL BİENALİ, BU YIL 14 EYLÜL-10 KASIM 2019 TARİHLERİ ARASINDA DÜZENLENİYOR. FRANSIZ YAZAR VE AKADEMİSYEN NİCOLAS BOURRIAUD’NİN KÜRATÖRLÜĞÜNDE GERÇEKLEŞEN **16. İSTANBUL BİENALİ**, YEDİNCİ KITA BAŞLIĞIYLA İNSANLIĞIN SEBEP OLDUĞU DOĞAL VEYA KÜLTÜREL ATIKLARA ANTROPOLOJİ VE ARKEOLOJİNİN ARAÇLARIYLA BAKAN GÜNCEL SANAT ÇALIŞMALARINA ODAKLANIYOR. BAŞLIĞINI OKYANUSLARDA YÜZEN DEVASA ATIK YIĞININA VERİLEN İSİMDEN ALAN BİENAL, SANAT VE EKOLOJİ ARASINDAKİ İLİŞKİYİ DE TARTIŞMAYA AÇIYOR. ŞEHRİN ÜÇ FARKLI NOKTASINA YAYILACAK ÜCRETSİZ SERGİLERİN YANI SIRA ÇEŞİTLİ BULUŞMALAR, KONUŞMALAR VE FİLM PROGRAMIYLA FARKLI BAKIŞ AÇILARI DA YEDİNCİ KITA’YA DAHİL EDİLECEK. JAPONYA’DAN ARJANTİN’E, ABD’DEN POLONYA’YA, İRAN’DAN TAYLAND’A DÜNYANIN DÖRT BİR YANINDAN 25 ÜLKEDEN 56 SANATÇI VE SANATÇI KOLEKTİFİNİN ESERLERİNE YER VERECEK BİENALE TÜRKİYE’DEN 8 SANATÇI KATILIYOR. 36 SANATÇI İSTANBUL BİENALİ İÇİN YENİ ESER ÜRETİYOR.

YEDİNCİ KITA TEMASI HAKKINDA

İçinde yaşadığımız dünyanın yeni bir jeolojik çağa girdiği konusunda pek çok bilim insanı hemfikir. Dünya, şehirlerin tek bir megapolde birleştiği, merkezi olmayan, tamamen insan üretimi bir mekâna dönüşüyor. Canlılar ile makinelerin, doğal ile yapay zekânın iç içe geçtiği bu çağda sanat ise giderek insanı merkezine almaktan vazgeçerek yönünü insan ile insan olmayan arasındaki sınırın geçirgenleştiği bir dünyayı araştırmaya doğru çeviriyor. Yedinci Kita sanatı, insanın etkilerini, takip ettiği yolları, bıraktığı izleri ve insan olmayanlarla etkileşimini araştıran bir antropoloji olarak tanımlıyor. Bienal ana başlığını, Antroposen çağının küresel ısınmayla birlikte en gözle görünür sonuçlarından biri olan, Pasifik Okyanusu’nun ortasındaki devasa atık yığınının alıyor. Popüler bilimde “Yedinci Kita” olarak anılan bu kütle, 3,4 milyon kilometrekare genişliğinde, 7 milyon ton ağırlığındaki bir plastik yığınının meydana geliyor. İnsan atıklarının okyanusun ortasında yeni bir kıtanın oluşumuna sebebiyet verdiği bu olay, 16. İstanbul Bienali için ekolojik sorunlar karşısında sanatın güncel durumunu pek çok sanatçı, düşünür, antropolog ve çevreci ile birlikte araştırmak için bir çıkış noktası oluşturuyor.

NICOLAS BOURRIAUD, KÜRATORYAL METİN

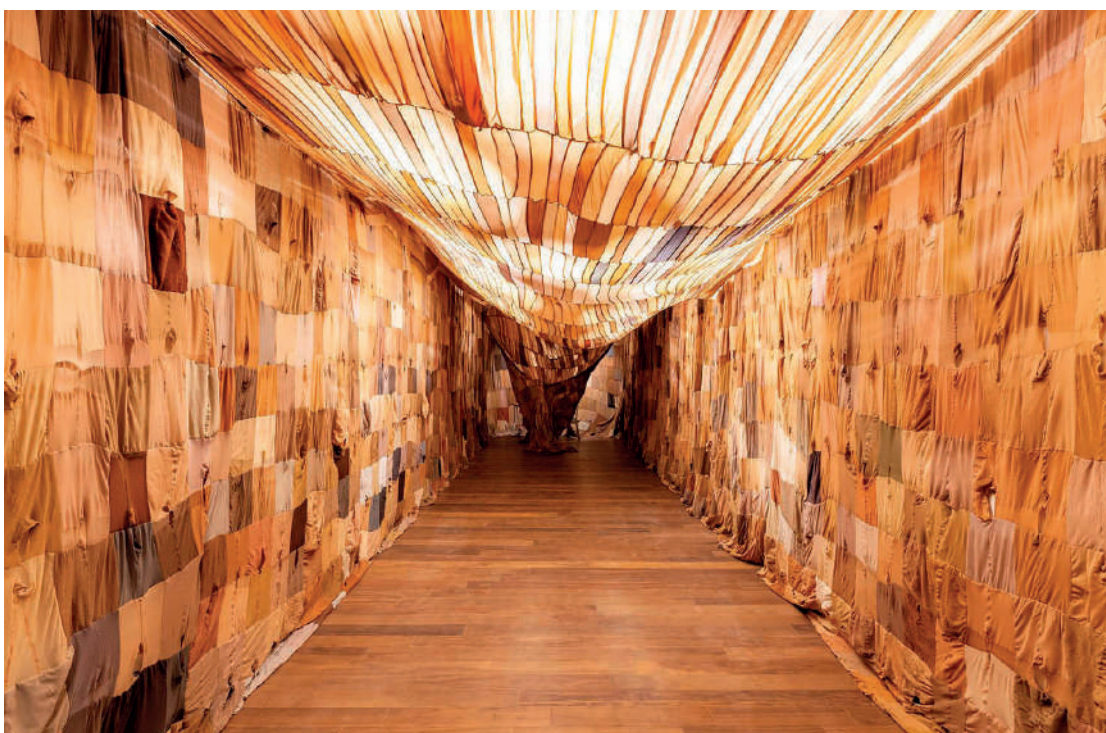
16. İstanbul Bienali'nin başlığı bir film adını andırıyor; Yedinci Kıta'nın çağrıştırdığı imge böylesine güçlü. Pek çok kişinin bildiği gibi, bu terim şu anda okyanuslarımızın en az 3.4 milyon kilometre karesini kaplayan devasa bir plastik atık kütesini ifade ediyor. Bu alan, Türkiye'nin yüzölçümünün neredeyse beş katı. Atıklardan oluşmuş yepyeni bir dünya. Ama Kristof Kolomb'un keşfettiği diğer "Yeni Dünya"dan farklı olarak, bu dünyayı biz farkında bile olmadan kendimiz yaratmışız. Yaratığımız şey, tam olarak istemediğimiz şey. Reddettiğimiz her şeyden oluşan bu kıta, Antroposen çağın nihai sembolü. O milyarlarca atık parçasından bazıları hâlâ ayırt edilip tanımlanabilir nesneler halinde, bazılarıysa moleküllerine kadar ayrılmış. Bunların arasında bitkiler ve hayvanlar yaşıyor, dört bir yanlarını ise su ve okyanusun jeolojisi kuşatmakta. Yedinci Kıta inanılmaz derecede karışık ve girift bir ortam. Bienali planlarken, bu dünya ile kabul edilen norm ve kültürlerin de neredeyse hücresel boyuta kadar parçalanmış halde olduğu kendi dünyamız arasında koşutluk kurdum. Her şey hızla değişiyor. Öyle bir zamanda yaşıyoruz ki, bu parçalanmanın sonucunda ya da belki buna tepki olarak, dünyadaki bütün ülkelerde milliyetçi hareketlerde artış yaşanıyor. Artık merkezler veya yekpare düşünme biçimleri yok, bir nevi ayırık düşünce takımadaları var denebilir. İstanbul'a, yüzyıllar boyunca insanların ve ideolojilerin karşı karşıya gelip yoğrulduğu bu şehre, yeni "merkezsiz" dünyamızı, Yedinci Kıta'mızı keşfe çıkmaları için 26 ülkeden 57 sanatçı davet ettik. Onlar bu dünyanın antropologları olacak da diyebiliriz. Bienalde yer alan her sanatçının çalışmaları bir şekilde bu amaca gönderme yapacak. Günümüzde sanatçı, eskisinden daha çok, mutlak öteki rolünü oynamalı, varolan ya da kabul edilen şeylere bağımlı olmayan, ayrı bir duruş ortaya koyan kişi olarak görülmelidir. Sanatçılar, bilinçsizce yarattığımız şeyleri bize gösterebilir. Kültürlerini değiştirip yeniden oluşturan, yeni kültürler yaratan kabile temsilcileridir onlar. Bu yeniden yaratım, 16. İstanbul Bienali'nin anahtar temasını oluşturuyor.

Örneğin, Pera Müzesi'nde, sanatçılar Norman Daly ve Charles Avery, insanı içine çeken iki yeni dünya yarattı. Piotr Uklanski, Polonya ile Türkiye arasındaki tarihi bir olayı yer yer gerçeklere dayanarak, yer yer de tamamen kurmacaya kaçarak irdeliyor. Bu arada, sanatçılar bir nevi teknolojik yaklaşım geliştirdi, bunlara yeni ayınlar de eşlik ediyor. İnsan yapımı nesneler, insanlar ve diğer yaratıklar, bitkiler ve mineraller tıpkı okyanusta olduğu gibi, burada da sergi mekânında bir arada bulunuyor. Ama asıl önemlisi, bütün bu sanatçıların yeni düşünceler, yeni araştırma alanları, araştırılacak yeni nesneler yaratıyor olması. Onlar bize mesaj getiren uzaylılar, yabancılar. Bana kalırsa, bütün bienalin mesajı da bu:

Günümüzde, bu yeni dünyada hepimiz yabancıyız, birbirimize yabancıyız ve bu duruma alışıp bunu yaşamda işe yarar ve uygulanabilir bir şeye dönüştürmemiz gerekiyor.

The Istanbul Biennial, launched in 1987 by the Istanbul Foundation for Culture and Arts, has become a fixture on the international contemporary art map and gained a reputation for its experimental and unique character. The Biennial formed a platform of interaction involving the Biennial itself, the contemporary art scene in Istanbul, and the international art community. The Biennial has served as a dynamic plane of interaction, a meeting point, and a critical site for the development of new aesthetic and political visions. In a period of increasingly rapid communication and sharing of experiences, the Biennial has become the main hub in Istanbul for the introduction, debate, and assessment of current paradigms in both the theory and practice of local, international, and transnational contemporary art. The Biennials have functioned as the trigger for transformational changes in contemporary art in Istanbul and Turkey. The Biennial has turned the lack of a permanent venue for its two-yearly exhibitions to advantage. The Biennial has made a point of selecting buildings – of curatorial significance – that make reference to certain social, historical, or urban issues and/or have special meaning in relation to the conceptual framework of the exhibition. Creating awareness for the potentiality of such spaces have led to their integration for diverse purposes of art.

The Biennial's reputation is based on curatorial freedom, as its concept allows for diverse curatorial discourses and methodologies to be applied within a flexible structure. The Biennial constantly mobilizes its means on behalf of the curator(s) and their discourses. And each Biennial makes a point of igniting essential and often highly charged discussions in public as well as in artistic circles. The Biennial has had a range of direct influences: it has established new relationships with both art spaces and public spaces, and criticality as an element of local art making has become widespread across the art scene because of the lasting influence of and debate about the Biennial. Such debates often focus on the curatorial concept of each Biennial, and as a result, an interest in curatorship has developed amongst a new generation. The Biennial continues to influence private and/or independent art institutions: whether non-profit art spaces or huge art fairs, the gaze of organizers, directors, and/or managers has frequently turned towards the various public programs, books, and catalogues designed and produced by the Biennial for inspiration. The Istanbul Biennial believes in the on-going support and development of concepts of 'critical art' that merge the political with the aesthetic and engage both the political and social environment.

CURATORIAL STATEMENT BY NICOLAS BOURRIAUD

The title of the 16th Istanbul Biennial sounds like the title of a movie, so strong is the image conjured up by *The Seventh Continent*. As many people know, this term refers to a gigantic mass of plastic waste that now covers no less than 3.4 million square kilometres of our oceans - that is almost five times the area of Turkey. It is a new world, made up of debris. But unlike that other 'New World' discovered by Christopher Columbus, it is one that we ourselves have created, without even being aware that we were doing it. And what we have created is exactly what we did not want. A continent composed of everything we have rejected, it is the ultimate symbol of the Anthropocene era¹. Of all those billions of bits of detritus, some are still recognisable objects, while others are broken down into no more than molecules. Living among them are plants and animals, while all around is the water and geology of the ocean.

The Seventh Continent is an incredibly mixed and complex environment. In planning the Biennial, I recognised the parallel between that world and our own world, where accepted norms and cultures have also fragmented, almost down to a cellular level. Things are changing fast. We are in a time when, as part of that fracturing, or perhaps to counter it, countries around the globe are experiencing a surge in nationalism. There are no centres, no monolithic ways of thinking any more, just a kind of archipelago of disparate thoughts. In Istanbul, a city in which people and ideologies have met and morphed over many centuries, we have invited artists from 25 countries to take on the exploration of our new 'decentred' world, our Seventh Continent. They will be its anthropologists, if you like, and the work of every artist exhibiting in the Biennial will refer in some way to this aim. Now, more than ever, the artist must be recognised as the absolute other, a person who does not depend on what exists or what is accepted, but stands separate. Artists can show us what we have created, unaware. They are tribal representatives who modify and reinvent their cultures, and create new ones. That reinvention is a key theme of the 16th Istanbul Biennial. At the Pera Museum, for example, artists Norman Daly and Charles Avery have each conjured new, immersive worlds.

Piotr Uklański explores a history between Poland and Turkey that is sometimes based in fact and is sometimes entirely fictitious. But what is most important is that all these artists are creating new thoughts, new fields of research, and new objects to be researched. They are aliens bringing messages. And I would say that the message of the whole Biennial is that now, in this new world, we are all aliens - aliens from each other - and we had better get used to it, and make from it something vital and viable.

OSMANLI İMPARATORLUĞU'NUN SON DÖNEMİNİN ÖNEMLİ YAPILARINDAN BİRİ OLAN NAKKAŞTEPE'DEKİ ABDÜLMECİD EFENDİ KÖŞKÜ, 16. İSTANBUL BİENALİ SÜRESİNCE KOÇ HOLDİNG YÖNETİM KURULU BAŞKANI ÖMER M. KOÇ KOLEKSİYONUNDAN ESERLER İLE 'İÇİMDEKİ ÇOCUK' SERGİSİNE EV SAHİPLİĞİ YAPIYOR.

İçimdeki Çocuk

Károly Aliotti'nin sanat danışmanlığında gerçekleşen **"İçimdeki Çocuk"** sergisi, genellikle çocukluk döneminde var olan fakat yetişkinlerin yaş aldıkça kaybettiği; merak uyandıran ve sınırların zorlanmasına neden olan, imkansızın tanımını bilmeyen çocuk aklını, içimizdeki çocuğu dinlemeye davet ediyor. Küçük Prens'in yazarı ünlü yazar Antoine de Saint Exupéry'nin **"Her yetişkin önce çocuktu... Ama pek azı bunu hatırlıyor"** sözünü hatırlatan sergi, Picasso'nun yağlı boya tablosundan, Küçük Prens'in orijinal çizimlerine, çağdaş sanattan, bu sergiye özel üretilen enstalasyonlara ziyaretçilerin içlerindeki çocuğa bir yolculuk vadediyor.

KUVEYT HAVALİMANI EK TERMİNAL BİNASI

KUWAIT AIRPORT SUPPORT TERMINAL

21 ay önce yapımına başlanan 4,5 milyon yolcu kapasiteli Kuveyt yeni terminal binası Türk şirketlerin bugüne kadar Kuveyt'te yaptıkları en büyük proje oldu.

Aspen mimari çözüm sunmakta malzeme sınırlarını çok farklı noktalara taşımaktadır. Proje dizaynınıza uygun olarak üçgen yüzeylerin bir araya gelmesi ile oluşturulan Integra Diamond tavan istenilen renk ve perforasyon seçenekleri ile mimari anlamda çözümler sunmaktadır.

Tasarımda özgürlük, mekan algısı ve görsellik sağlayan bu ürün mimar ve tasarımcılara projelerinde önemli katkı sağlamakta.

Diamond asma tavan sistemlerinin taşıyıcı sistem kurgusu ikincil çelik karkas sistemine özel taşıyıcı profillerin monte edilmesi ile tasarlanmıştır. İlk örneği Kuveyt Havalimanı Terminal 4 (Destek Terminali) ile uygulanmış olan sistemde, panellerin konumlanması ve açılabilir birleşimler ise tamamen mimarın tasarımına bırakılmıştır.

The Kuwait new terminal building with a capacity of 4.5 million passengers, which started construction 21 months ago, was the largest project of Turkish companies in Kuwait to date.

Aspen takes the material boundaries to very different points in offering architectural solutions.

The Integra Diamond ceiling, which is created by combining triangular surfaces in accordance with your project design, offers architectural solutions with the desired color and perforation options.

This product, which provides freedom in design, perception of space and visuality, makes an important contribution to architects and designers in their projects.

The construction of the diamond suspended ceiling systems is designed with the installation of special bearing profiles on the secondary steel carcass system. In the system, which was first implemented with Kuwait Airport Terminal 4 (support Terminal), the positioning of the panels and the angular combinations were entirely left to the architect's design.

PROJE PROJECT: KUVEYT HAVALİMANI EK TERMİNAL BİNASI | KUWAIT AIRPORT SUPPORT TERMINAL **MİMARİ ARCHITECTURE:** AECOM **KONUM LOCATION:** KUVEYT | KUWAIT **ÜRÜNLER PRODUCTS:** INTEGRA ÖZEL ÇÖZÜMLER TRAPEZ METAL ASMA TAVAN SİSTEMLERİ | INTEGRA SPECIALS TRAPEZODIAL METAL CEILING SYSTEMS **FOTOĞRAF PHOTO BY:** EMRE DÖRTER

OSO PARTNERS

OKAN BAYIK, SERHAN BAYIK, OZAN BAYIK

BİLİŞİM VADİSİ PROJESİ, ADINDAN DA ANLAŞILACAĞI GİBİ TÜRKİYE' NİN "SİLİKON VADİSİ" OLMA HEDEFİYLE YOLA ÇIKMIŞ BİR PROJEDİR. BÖYLESİNE ÖNEMLİ VE İDDİALİ BİR PROJENİN İÇ MEKANLARINI TASARLAYACAK OLMAK, ZATEN İŞE BAŞLARKEN BİZİM İÇİN OLDUKÇA HEYECAN VERİCİ BİR KONUYDU.

2007 yılında kurulmuş OSO Mimarlık olarak genç sayılabilecek bir ofisiniz ancak sektörde oldukça tecrübeniz var. Sektöre girdiğiniz ilk günden bugüne neler değişti, siz bu değişime nasıl ayak uydurdunuz?

Değişim, insanoğlunun doğumuyla başlayan ve hayatın her anlamında süregelen, daima içerisinde olduğumuz bir kavram.

Ancak özellikle son yıllarda teknolojinin etkisiyle bu değişimin hızı oldukça artmış durumda. Yani yaşam biçimlerimizden başlayarak, dünyayı algılayış şeklimize ve işimizin her aşamasında kullandığımız farklı mesleki icra yöntemlerine kadar sayamayacağımız kadar çok konuda oldukça ciddi değişimler yaşadık ve yaşamaya da devam ediyoruz. Örneğin rapido, ispiro kokulu ozalit çıktıları, t cetveli, su terazisi, şakül gibi artık antika sayılabilecek malzemeleri kullandığımız dönemlerden; günümüzde görüntülü görüşmeler ile yurtdışındaki bir işimizi bile çok yakından takip edebilir hale gelmiş durumdayız. Bu noktada, bahsettiğiniz değişim zaten hem yaşamın hem de mesleğimizin her aşamasında vardı ve var olmaya da devam edecek. Belki çok klasik ama hala güncel ve doğru bir söz: Değişmeyen tek şey değişimdir.

Bilişim Vadisi projesinden bahsederseniz, işverenin sizden beklediği neydi, bunun üzerine siz nasıl bir çalışmayla işe başladınız?

Bilişim Vadisi projesi, adından da anlaşılacağı gibi Türkiye' nin "Silikon Vadisi" olma hedefiyle yola çıkmış bir projedir. Böylesine önemli ve iddialı bir projenin iç mekanlarını tasarlayacak olmak, zaten işe başlarken bizim için oldukça heyecan verici bir konuydu. İlave olarak işverenin de konuya aynı paralel düşünce ve heyecan ile yaklaşması; hem tasarımcı olarak bizim, hem de ortaya çıkan işin niteliği açısından oldukça kritik öneme sahipti. Bu uyumlu birliktelik sayesinde, beklentiler ve hayaller birbirini biçimlendirdi. İşverenin beklentileri, çoğu zaman bizim farklı önerilerimiz ve yorumlarımızla bir adım daha öteye taşındı. Asıl hedefimiz; günümüzün değil, teknolojinin biçimlendirdiği geleceğin mekanlarını tasarlamaktır. Bu çerçevede işin başlangıcında projeye başlamak için en doğru yöntem, tüm eski beğenilerimizi ve fikirlerinizi bir kenara bırakmak ve daha önce yapılmamışa ulaşmak için boş bir sayfa açmak oldu.

Projede amaçladığınız aidiyet hissini yaratırken malzemelerin kullanımı sizin için ne kadar belirleyici oldu?

Malzeme seçimi, yarattığımız mekanları bütünleyip, tamamlayan ana bileşenlerden birisi... Ancak bizim için hiçbir zaman tek başına bir anlam ifade etmiyor. Ait olduğu mekan, mobilya, obje veya her ne ise; onun tasarımı ve formu ile birlikte düşünülmesi gereken, bunlardan bağımsız karar veremeyeceğiniz bir bileşen. Yani içerisine doldurulduğu şekli alan bir sıvı gibi, kullandığınız tasarımdan ayrılmayan, birbirini biçimlendirip ona hayat veren çok önemli bir unsur. Dolayısı ile tüm projelerimizde yaratmaya çalıştığımız aidiyet hissi, tek başına malzeme seçimleri ile oluşturulmuş bir kavramdır diyemeyiz. Işık - gölge, form - malzeme, mekan - algı gibi birbirini tamamlayan ve çok bileşenli tasarım unsurlarının bir araya getirdiği bir bütünlük demek daha doğru olur.

Farklı fonksiyonları bir araya getiren bir projeyi tasarlarken en önemli etmen sizce nedir?

Cevap, tek kelimeyle bütünsellik... Tıpkı insan bedeni gibi, her uzvun veya organın farklı bir işlevi var. Ancak gerek biçimsel formları, gerekse de konumları itibarı ile bir bütünün ayrılmaz parçaları. Ancak doğru şekilde bir araya geldikleri zaman ve birbirleri ile uyumları çerçevesinde bir anlam ifade ediyorlar. Benzer nitelikte; ister tümünden gelim veya tüme varım yöntemiyle tasarımı oluşturun fark etmez. Önemli olan farklı işlevlerdeki bu hacimler arasındaki bağın, tek bir bütüne ait konseptin parçaları olarak kurulabilmesidir.

Bilişim Vadisi’ ndeki mekanlara bakıldığında dijital bir dünya algısı beliriyor. Bu algıyı nasıl yarattınız?

Buradaki dijitallik kavramı, teknolojinin o mekana entegrasyonu ile oldukça orantılı. Teknoloji entegrasyonu ise çok farklı katman ve kullanım yöntemiyle mekana adapte edilebilir. Bizim amacımız, teknolojinin hemen her türdeki farklı kullanım şekillerini mümkün olduğunca fazla bileşen ile mekana yaymaktır. Bu doğrultuda gerek mekanı oluşturan yapısal bileşenlerin (tavan, duvar, zemin) tasarımındaki form ve malzeme seçimleri; gerekse de o mekandaki yapısal olmayan bileşenlerin teknoloji ile entegrasyonunun sağlanması (robotik kollar, hologram ikonlar, dokunmatik ve interaktif ekranlar vb.) en belirleyici faktörlerden biri oldu. Özellikle yapısal bileşenler konusunda sınırları zorlamak, yapılmamış olanı istemek ve uygulama safhasında tasarımın bozulmaması için oldukça yoğun çaba ve emek sarf etmek gerektiğini de ifade etmek gerekir.

“Bilişim Vadisi” projesinde yansıtılan dijital dünya algısı malzeme ve yapı sistemlerinin seçimini nasıl etkiledi? Malzeme seçiminde dikkat ettiğiniz kriterler nelerdir?

Bilinç altımızdaki dijitallik algısını biçimlendiren en önemli unsurların başında, günlük hayatta kullandığımız teknolojik ürünler geliyor. Telefonlar, oyuncaklar, araçlar gibi hemen her türlü teknolojik üründe sade ve yalınlığın ön planda tutulduğu, kesinlikle gereksiz ve fazlalık içermeyen minimal bir tasarım diline tanık oluruz. Bu projedeki malzeme seçimlerimizi de benzer nitelikte bir prensiple, ait oldukları ürün veya yapısal bileşen ile birbirini tamamlayan, kesinlikle aşırıya kaçmayan ve oldukça sade veya az renk içeren tercihler doğrultusunda kararlaştırdık. İlave olarak dijitallik kavramını pekiştiren ve mekandaki algısını biçimlendiren etmenlerden biri de eksiz malzeme kullanımıdır. Gerek yapısal, gerekse de malzemenin doğası gereği oluşan ek yeri ve derz gibi çizgileri azaltmak veya mümkünse tamamen ortadan kaldırmak, o mekanı bir fabrikasyon ürüne dönüştüren algıyı yaratır. Bu da eski konvansiyel yapım yöntemlerinin artık kullanılmadığı, teknolojik içerikli fabrikasyon üretim algısını ve dolayısı ile dijitallik hissini pekiştiren bir algı yaratır.

Mimar, iç mimar ve inşaat mühendisi olarak farklı disiplinlerden gelen 3 kurucu ortağın bir arada çalışmasının avantajları nelerdir?

Ortaklıklar, genel olarak üniversite sıralarında bir arada olan, aynı eğitimi almış kişiler arasında sıklıkla görülen birlikteliklerdir. Bu tür ortaklıklarda projelere bakış açılarında çok paralel bir duruş hakimdir. Bizim birlikteliğimizde ise mesleklerimiz, puzzle’ın parçaları gibi birbirini tamamlar. Bu sayede, tasarımın yanında işin tamamlanmasında önem arz eden zaman, bütçe, işlevsellik ve fonksiyonellik gibi ciddi kazanımlar da bu 3 farklı disiplinin birlikteliği ile kendiliğinden oluşuyor. Proje çözümleme sürecinde gözden kaçan bir takım noktaları daha hızlı tespit etmemize ve hata oranlarını minimize etmemizde çok fayda sağlıyor. Bunun işverenler açısından da önemli avantajlar içerdiğini çok net dile getirmek isteriz. Tabii bir yapının ayağa kaldırılmasında, bu üç branştan farklı birçok uzmanlık alanı daha gerekiyor.

Ama o branşlar projeye yan disiplinler olarak sonradan eklemelenen bileşenlerdir. Bu bağlamda bir projenin kurgusunun, konseptinin, ana omurgasının oluşmasını ve uygulamaya gidilebilecek aşamaya kadar olan tüm proje süreçleri ile projenin ölçeği doğrultusunda taahhüt işlerini de mevcut yapımızla tek bir elden yapabilmemin avantajını sunuyoruz.

Peki, farklı disiplinlerden gelen 3 ortağın bir arada çalışmasının zorlukları oluyor mu?

Kurucu ortaklar olarak, 3 farklı meslek sahibi birey olmamızın ötesinde, 3 kardeş olmamızın ciddi avantajlarını yaşıyoruz. Birbirimizi çok iyi tanımamız; kimin hangi aşamada neye hassasiyet göstereceğini çok iyi bilmemiz sayesinde açıkçası zorluk yaşıyoruz diyemeyiz. Hepimiz senelerdir çok iyi biliyoruz ki, bu 3 disiplin birbirini etkileyerek biçimlendiren ve aynı zamanda da tamamlayan, bir bütünün ayrılmaz parçaları...

Genellikle ofis ve ticari fonksiyonları olan projelerde çalışmışsınız. Çalışmak istediğiniz başka projeler var mı? Bunlar nelerdir?

Maalesef ülkemizin halen en önemli eksiklerinden biri, yeterli ölçüde sanata önem verilmemesi. Dolayısı ile kapsamlı ve uluslararası boyutta bir sanat galerisi veya müze gibi bir konuda çalışma fırsatımız bugüne kadar olmadı. Belki ileride olur, kismet...

Tasarım sürecinde nelerden ilham alıyorsunuz? Çıkış noktanızı nasıl belirliyorsunuz?

Tasarım; işin kendisi ile baş başa kaldığımız zaman, içimizden kopup kalemimize dökülen çizgilerle başlıyor. Çoğu zaman bilinç altı, bazen görsel hafıza, bazen okuduğumuz bir makale veya yazının ana fikri kağıda dökülüyor. Dolayısı ile ilham aldığımız belirli ve sabit bir konu hiçbir zaman olmadı ve olmamasının da doğru bir yöntem olduğunu her zaman savunuruz. Çünkü az önce de değindiğimiz gibi hayatın kendisi zaten hızlı bir devinim ve değişim içerisinde. Dolayısı ile tasarım sürecini etkileyen, ilham veren faktörler de sürekli değişiyor. Bu sayede modern ve güncel projelere imza atmayı başarıyoruz.

OSO Mimarlık olarak yeni projeleriniz ve hedefleriniz neler?

Şu anda yeni bir yapılanma ile sektöre girmeye hazırlanan bir mağazalar zincirinin projeleri üzerinde çalışıyoruz. Ayrıca, devam etmekte olan ofis ve ticari mekan projelerimiz bulunmaktadır.

You can be considered a young office as OSO Architecture founded in 2007, but you have a lot of experience in industry. What has changed from the first day you entered the industry to today, and how did you keep up with this change?

Change is a notion that we are always in, starting with the birth of human beings and continuing in every sense of life. However, especially in recent years, speed of this change has increased considerably with the effect of technology. In other words, from starting to our life styles to the way how we perceive the world and different professional enforcement methods that we used in every step our work, we have experienced significant changes in many subjects that we cannot count, and we continue to experience. From eras that we used materials, which can be considered antique, such as rapido, spirit-scented blueprints, t square, water gage; nowadays, we are in the times that we are able to follow our overseas business closely thanks to video talk. In this point, the change we have mentioned was already in both life and every step in our work and it will continue to be. Maybe it is so classic but still today's and a right saying: the only thing that doesn't change is change itself.

If we talk about the “Bilişim Valley” project, what was the employer expecting from you, and what kind of work did you start with?

Bilişim Valley project, as is evident from its name, is a project that set out aiming to be “Silicon Valley” of Turkey. To be able to design the interiors of such an important and ambitious project was an exciting subject for us as we started. In addition, employer's approach with same parallel opinion and excitement had a critic importance for both us as designer and in terms of the nature of the business. Thanks to the constant combination, expectations and dreams formed each other. Expectations of employer took one step forward with our different suggestions and comments mostly. Our main goal was that design the spaces of the future shaped by technology, not today. In this context, the best way to start the project at the beginning of the work was to put aside all your old admirations and ideas and open a blank page to reach the never done before.

How decisive was the use of materials for you while you were creating the sense of belonging you aim for the project?

Material selection is one of the essential components that completes spaces we created... However, it never makes sense by itself for us. The space it happens, furniture, object or whatever; it is a component which should be considered together with its design and form and you cannot decide independently of them. In other words, it is an important factor that cannot be separated from the design you used, shaping each other and giving life to it like a liquid that takes the form in which it is filled. Therefore, we cannot say that the sense of belonging that we try to create in all our projects is a concept created only by material selections. It is more accurate to say that it is a completeness gathered by multi-component design elements and completing each other such as light-shadow, shape-material, space-perception.

What is the important factor for you while you were designing a project that combines different functions?

One word answer: totality... Just like the human body, every part or organ has a different function. However, they are inseparable parts of a whole in terms of their formal forms and positions. They make sense only when they get together correctly within the framework of their harmony with each other. Like for like; it doesn't matter whether you create the design with deductive method or inductive method. The important thing is that the connection between these volumes of different functions can be established as parts of the concept of a one whole.

When we look at the places in the “Bilişim Valley,” a digital world perception emerges. How did you create this perception?

The concept of digitality is quite proportional to the integration of technology in that space. Technology integration can be adapted to the space by means of many different layers and usage methods. Our aim was to spread the different uses of technology in almost any type to space with as many components as possible. In this direction, either the choice of forms and materials in the design of structural components (ceiling, wall, floor) that make up the space; or ensuring of the integration of non-structural components with technology (robotic arms, hologram icons, touch and interactive screen, etc.) was one of the most decisive factors. It should be stated that it is necessary to push the limits especially in terms of structural components, to demand what has not been done and to make a lot of effort and pain in order to prevent the design to be distorted during the application period.

How did the perception of the digital world reflected in the “Bilişim Valley” project affect the choice of materials and construction systems? What are the criteria you consider while you were choosing materials?

One of the most important elements shaping the perception of digitality in our subconscious is the technological products we use in daily life.

BİLİŞİM VALLEY PROJECT, AS IS EVIDENT FROM ITS NAME, IS A PROJECT THAT SET OUT AIMING TO BE “SILICON VALLEY” OF TURKEY. TO BE ABLE TO DESIGN THE INTERIORS OF SUCH AN IMPORTANT AND AMBITIOUS PROJECT WAS AN EXCITING SUBJECT FOR US AS WE STARTED.

We witness a minimal design language that doesn't absolutely contain excrement and redundancy and give particular importance to simplicity and plainness in almost all technological products like telephones, toys and tools. We have decided on our material choices in this project with a similar principle, in accordance with the choices that complement each other with the product or structural component they belong to, and which do not overdo it, and which contain very simple or low color. In addition, one of the factors that reinforce the concept of digitality and shape its perception in space is the use of jointless materials. Reducing or, if it is possible, completely eliminate the joints and lines such as lap joint that is either structural or created by the nature of the material creates the perception that turned the space into a fabricated product. This creates a perception that reinforces the perception of fabrication production with technological content and thus the sense of digitality, where old conventional construction methods are no longer used.

What are the advantages of working together with 3 founding partners from different disciplines as architects, interior designers and civil engineers? Partnerships are common associations between people who have the same education and who are generally together at university ranks. In such partnerships, a very parallel stance prevails in the perspective of the projects. In our association, our professions complement each other like pieces of the puzzle. In this way, besides the design, significant gains such as time, budget, functionality and functionality, which are important in the completion of the work, are spontaneously formed by the combination of these 3 different disciplines. It provides a lot of benefits us to detect some points that are overlooked during the project analysis process faster and to minimize the error rates. We would like to state very clearly that this contain important advantages in terms of employers. Of course, in the raising of a structure, many different areas of expertise are required.

But those branches are components that are subsequently articulated as sub-disciplines to the project. In this context, we offer the advantage of constructing a project's fiction, concept, main backbone and being able to carry out all project processes that can progress up to the stage of implementation and contracting works from a single source in line with the scale of the project.

Well, are there any difficulties for 3 partners from different disciplines to work together?

As founding partners, we have the vital advantage of being 3 brothers, beyond having 3 different occupations. We know each other very well; we cannot say that we are having difficulty thanks to the fact that we know very well that whom will show sensitivity in which stage. We all know for years that these three disciplines are integral parts of a whole that shape each other by influencing and complete each other at the same time.

You usually worked on projects with office and commercial functions. Are there any other projects you want to work on? What are these?

Unfortunately, one of the most important deficiencies of our country is the lack of emphasis on art. Therefore, we have not had the opportunity to work on a comprehensive and international art gallery or museum by today. Maybe it will happen in future, who knows...

What inspires you in the design process? How do you determine your starting point?

When we are alone with the design itself, the design starts with lines that break from us and pour into our pens. Most of the time, subconscious, sometimes visual memory, sometimes the main idea of an article or a writing we read is put pen to paper. Therefore, there has never been a specific and fixed issue that we are inspired by and we have always argued that absence of it is the right method. Because as we just mentioned, life itself is already in a rapid movement and change. Therefore, the influencing factors that inspire the design process are constantly changing. In this way, we are able to sign modern and contemporary projects.

What are your new projects and goals as OSO Architecture?

We are currently working on the projects of a chain of stores preparing to enter the sector with a new structuring. In addition, we have ongoing office and commercial space projects.

OSO MİMARLIK

2007 yılında Ozan Bayık, Serhan Bayık ve Okan Bayık tarafından kurulan OSO Mimarlık Tasarım İnş. Dan. Ltd. Şti; hızla gelişen ve değişen yeni tasarım metodları ve güncel malzeme bilgisini; inşaat ekonomisi ile estetik ve fonksiyonellik bağlamında birleştiren ve gelecek vizyonu ile harmanlayan bir tasarım sürecini benimsemiştir. Bu doğrultuda yaratıcı ve işlevsel bir tasarımda farklı bakış açılarının gerekliliğine inanmaktadır. Bu fikirden yola çıkarak, birbiri ile oldukça ilişkili 3 disiplinli - mimari, içmimari, inşaat mühendisliği - bünyesinde toplayarak; Tasarım, danışmanlık, proje geliştirme ve yönetimi, uygulama, kontrol ve taahhüt hizmetleri veren Oso Mimarlık, gerek yurt içi, gerekse de yurtdışında farklı büyüklük ve çeşitlilikte projeler gerçekleştirmektedir.

OSO Architecture is an Istanbul-based architectural studio established by Ozan Bayık, Serhan Bayık and Okan Bayık in 2007. A strong emphasis is given to the critical design process within the studio; we resist predetermining architectural solutions to a client's brief prior to a through investigation of each project's unique situation. Our criteria for design is to pay close attention to contemporary design methods, new materials and the economic considerations of the client. We believe that a good project must combine all these areas. Moreover, the most important thing for us is to look at a project from a new perspective. In order to achieve these aims, Oso Architecture has brought together three different professions; Architecture, interior design and civil engineering.

Bİ Lİ ŞİM VA Dİ Sİ

PROJE ADI PROJECT NAME:
BİLİŞİM VADİSİ

PROJE YERİ LOCATION:
MUALLİMKÖY - GEBZE / İZMİT

İŞVEREN CLIENT:
BİLİŞİM VADİSİ

PROJE YILI PROJECT YEAR:
2017

MİMARİ TARIM ARCHITECTURAL COMPANY:
OSO MİMARLIK TASARIM

FOTOĞRAF PHOTOGRAPHY:
OSO MİMARLIK TASARIM

TEMEL HEDEFİMİZ KULLANICILARA, BU MEKÂNLARDA TEKNOLOJİ İLE İÇ İÇE OLDUKLARINI VE TEKNOLOJİ ÜRETİLEN BİR MERKEZDE BULUNDUKLARI HİSSİNİ KAZANDIRMAKTIR.

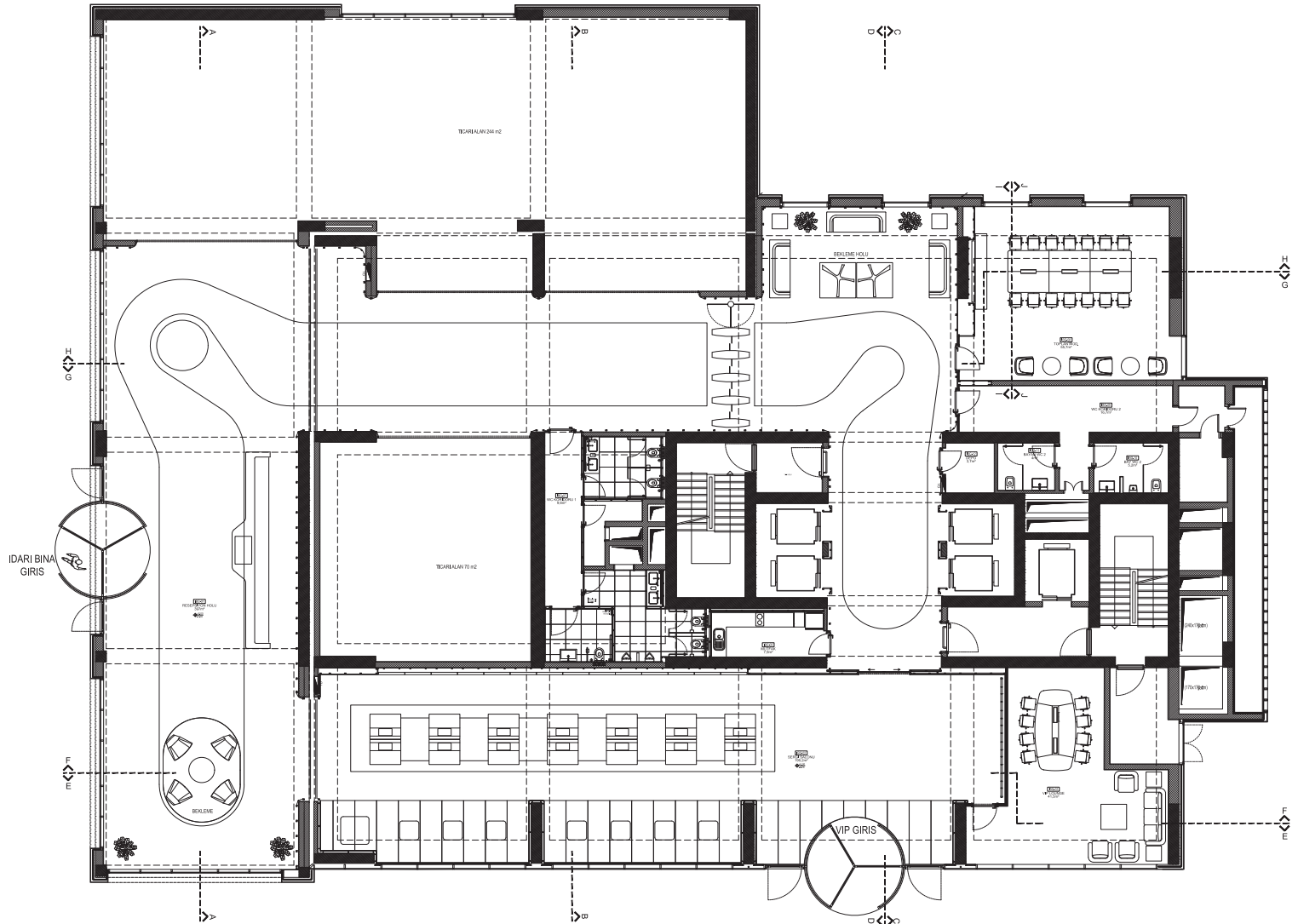
Muallimköy Gebze - İzmit'te bulunan Bilişim Vadisi projesi, 1 milyon 500 bin metrekare kapalı alanı ile Türkiye'nin en büyük teknoparklarından biridir. Toplam 5.000 adet ar-ge firmasına ev sahipliği yapacak olan proje; ofisler, inovasyon ve kuluçka merkezleri, otel, kongre, sosyal donatılar, spor ve ticari merkezler gibi farklı hizmetlerden oluşan çok amaçlı kullanıma sahip bir multi komplekstir.

OSO Mimarlık, bu komplekse ait farklı mekânların iç mimari tasarımlarını üstlenmiştir. Bu çerçevede proje kapsamı farklı alt başlıklarda yer alan; idari bina giriş katı, sergi salonu, yönetim ofisi, kuluçka merkezi, data center, koridor ve ortak alanlar ile farklı bina giriş hollerine ait mekanların, iç mimari tasarımları ile uygulama kontrolörlük hizmetlerini içerir. Bilişim Vadisi kompleksindeki tüm binaların ortak amacı, yeni teknolojiler üretilip, geliştirilmesine hizmet etmektir. Bu fikre paralel olarak, tasarladığımız iç mekânlarda da, benzer şekilde teknolojik unsurların ön planda kullanıldığı bir mimari üslup benimsenmiştir.

Temel hedefimiz kullanıcılara, bu mekânlarda teknoloji ile iç içe olduklarını ve teknoloji üretilen bir merkezde bulundukları hissini kazandırmaktır. Bu maksatla mekanlar, çağdaş ve dinamik formların hakim olduğu, yeni ve modern malzemelerin kullanıldığı ve son teknolojik yeniliklerin birer mekan ögesi olarak tasarıma entegre edildiği bir kurguda tasarlanmıştır. Bu kurgu doğrultusunda robotik kollar, hologram, interaktif led ekranlar, bilgisayar kodlama dili gibi teknolojik unsurlar, mekân algısını domine eden tasarım öğelerine dönüştürülmüştür. Bu doğrultuda teknolojinin iç mekândaki farklı ve benzersiz kullanımları sayesinde, mimari ile teknoloji entegrasyonu kurulmuştur.

ÜRÜNLER PRODUCTS: LUMUNER CUSTOM DESIGN LED AYDINLATMA SİSTEMLERİ | LUMUNER CUSTOM DESIGN LED LIGHTING SYSTEMS

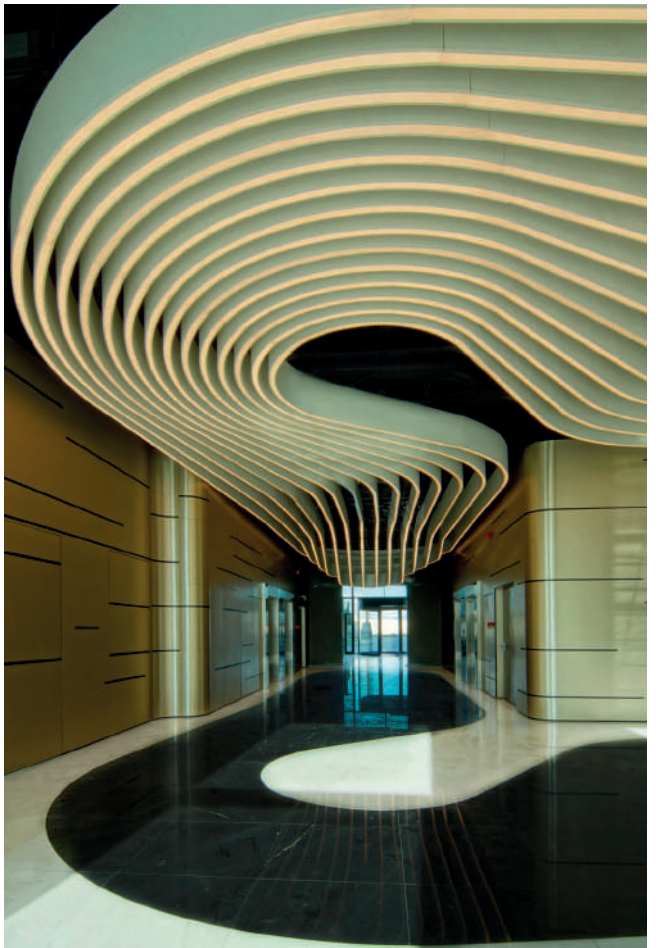
ÜRÜNLER PRODUCTS: SEPIA ÖZEL ÇÖZÜMLER AHŞAP ASMA TAVAN VE DUVAR SİSTEMLERİ, LUMUNER CUSTOM DESIGN LED AYDINLATMA SİSTEMLERİ | SEPIA SPECIAL SOLUTIONS WOODEN CEILING AND WALL CLADDING SYSTEMS, LUMUNER CUSTOM DESIGN LED LIGHTING SYSTEMS

ÜRÜNLER PRODUCTS: LUMUNER CUSTOM DESIGN LED AYDINLATMA SİSTEMLERİ, SEPIA DUVAR PANEL SİSTEMLERİ | LUMUNER CUSTOM DESIGN LED LIGHTING SYSTEMS, SEPIA WALL PANEL SYSTEMS

**ACCORDINGLY
THE MAIN
CONCEPT
OF OUR
PROJECTS
WAS
DETERMINED
TO USE AND
EMPHASIZE
THE
INTEGRATION
OF
TECHNOLOGY
INTO THE
INTERIOR
SPACES.**

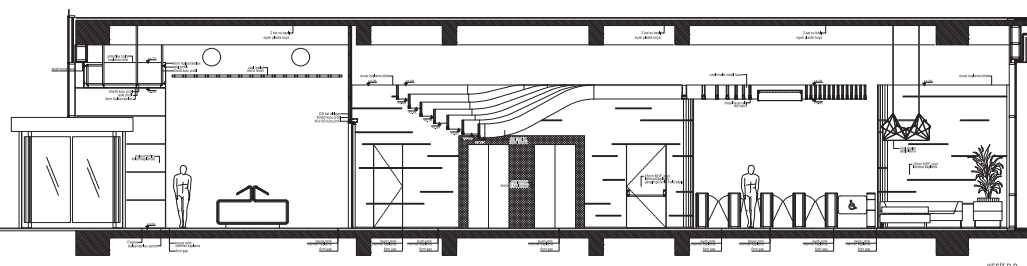
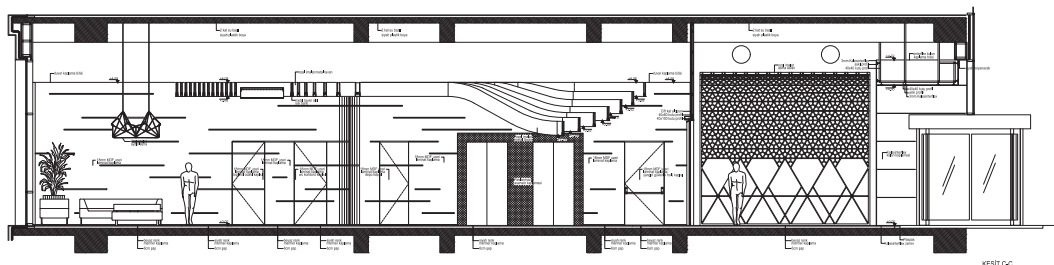
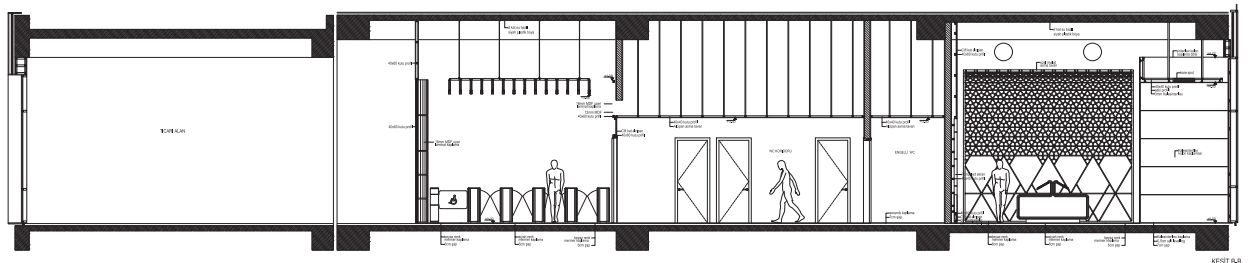
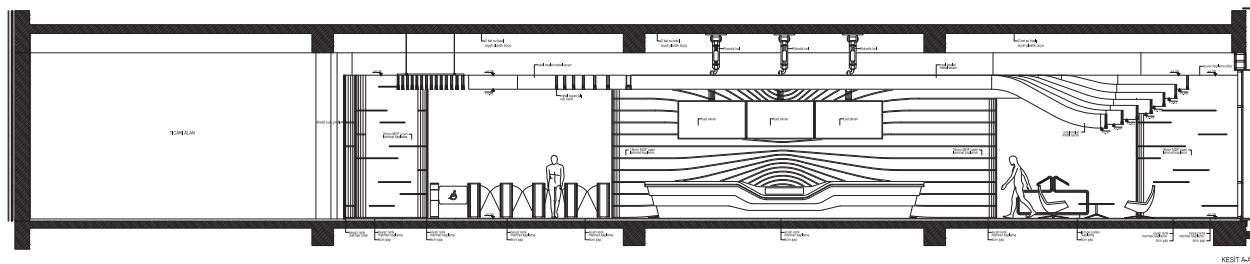

ÜRÜNLER PRODUCTS: LUMUNER CUSTOM DESIGN LED AYDINLATMA SİSTEMLERİ, SEPİA DUVAR PANEL SİSTEMLERİ | LUMUNER CUSTOM DESIGN LED LIGHTING SYSTEMS, SEPİA WALL PANEL SYSTEMS

ÜRÜNLER PRODUCTS: LUMUNER CUSTOM DESIGN LED AYDINLATMA SİSTEMLERİ | LUMUNER CUSTOM DESIGN LED LIGHTING SYSTEMS

Bilişim Vadisi is one of the largest technopark campus in Turkey within 1 million 500 thousand sqm. closed area in Muallimköy Gebze - İzmit. This complex will be hosting 5.000 research development companies in where has got also lots of different functional buildings such as offices, innovation & incubator centers, hotel and congress center, social activities, sport and commercial center. OSO Architecture has still been working for the interior design of this complex. Accordingly the interior design management and construction supervision services has been given under the different space categories such as administrative entrance floor, exhibition hall, management office, incubator center, data center, corridors, common spaces and so on... The main purpose of the complex within the whole buildings is to support and encourage the development of new technologies. Accordingly the main concept of our projects was determined to use and emphasize the integration of technology into the interior spaces. Our main purpose on this point was to give a feeling to all users that the whole interior ambiances are related to the technology. In order to achieve this result, the whole spaces were designed as having a contemporary and dynamic forms within using the new and modern materials and also using the new technologies. So the robotic arms, hologram, interactive led screens, computer coding language were used as design items which also help to dominate the inner ambiance. After all, the integrity of technology and interior space has been succeeded within this project.

MEDİPOL ÜNİVERSİTESİ

MEDİPOL UNIVERSITY

PROJE PROJECT: MEDİPOL ÜNİVERSİTESİ |
MEDİPOL UNIVERSITY **MİMARİ ARCHITECTURE:**
TAGO MİMARLIK | TAGO ARCHITECTS **KONUM**
LOCATION: KAVACIK, İSTANBUL, TÜRKİYE |
KAVACIK, İSTANBUL, TURKEY **ÜRÜNLER PRODUCTS:**
SEPERA DM-106 DERZLİ MONOBLOK SİSTEM |
SEPERA DM-106 MONOBLOCK SYSTEM WITH JOINTS
FOTOĞRAF PHOTO BY: GÜRKAN AKAY

AHŞAP DALGA

WOODEN WAVE

Paul Cockledge'in 'Ahşap Dalga' pavyonu Londra Tasarım Festivali'nde açıldı. Cockledge, Broadgate, İngiliz Landmark'ı bugüne kadar en iddialı tesislerinden birine dönüştürdü. İskele tahtalarından yapılan Paul Cockledge, Arup ve üst düzey iç mekân şirketi White & White ile bina ahşabını yeniden hayal etmek ve yeniden kullanmak için işbirliği yaptı. Kurulumun her bir yönü, hizmet ettiği fonksiyonun yanı sıra ortamına da uyarlanmıştır. Eğriler koltuk arkası ve oturacak yerler, ayrıca insanların geçebileceği veya biraz gölge bulabilecekleri alan oluşturmak için tasarlandı. Broadgate tarafından görevlendirilen geniş ölçekli yapı, toplumun değişen ritmine cevap veriyor. Tasarımı insanların oturması ve altından geçmesi için eğrilere sahip ve Londra'nın en büyük yaya topluluğunu birleştiriyor. 2003 yılında Sir John Sorrell ve Ben Evans tarafından kurulan Londra Tasarım Festivali, dünya çapında bir tasarımcı, sanatçı, mimar ve yaratıcı endüstri topluluğunu bir araya getiren yıllık bir kutlamadır.

Cockledge has transformed Broadgate with one of the most ambitious of British Land's Landmark installations to date. Made from scaffolding planks, Paul Cockledge has collaborated with ARUP and high-end interiors company, White & White, to re-imagine and re-use the building wood. "Every single aspect of the installation is tailored to its environment as well as the function it serves. The curves raise up to create backrests and places to sit, as well as space for people to walk under, or pause and find some shade. It walks the line between a craft object and a design solution. It occupies the square without blocking it" says Cockledge. Commissioned by Broadgate, the large-scale structure responds to the changing rhythm of the community: its design features curves for people to sit on and walk under, further enhancing London's largest pedestrianized neighborhood. Initially established in 2003 by Sir John Sorrell and Ben Evans, London Design Festival is an annual citywide celebration that brings together a global community of designers, artists, architects and the creative industries

DİNAMİK MİMARİ

DYNA
MIC
ARCHI
TEC
TURE

BELKİ DE GÜNÜMÜZ
DİNAMİK YAŞAMINA
BİR CEVAP YA DA BUNA
BİR ARAYIŞ OLARAK
ORTAYA ÇIKTI DİNAMİK
MİMARİ. HIZLI YAŞIYOR
HIZLICA TÜKETİYORUZ,
NİTELİĞİ YA DA NİCELİĞİ
TARTIŞILAMASADA
MİMARİNİN, ORTAYA
ÇIKAN ESERİNDE
BU KONTROLSUZ
AKIŞKANLIĞA ADAPTE
OLABİLMESİNİ KİM
İSTEMEZ Kİ?

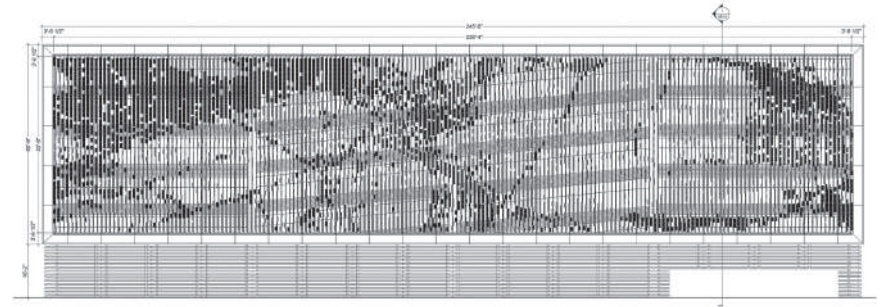

ESKENAZI HASTANESİ PARK YAPISI

ROB LEY STUDIO

Yeni Eskenazi Hastanesi park yapısı ikili, sentetik bir araziye dönüştürüldü. Takdir edilmeyen bir altyapı tipolojisi olan park yapısının tipik kavramına meydan okumak için başlatılan proje de, eklemli bir doğu / batı renk stratejisi ile birlikte 7.000 açılı metal panelden oluşan bir alan oluşturuldu. Sahada hareket ettikleri hızı bağlı olarak benzersiz bir görsel deneyim sunarak dinamik bir cephe sistemi oluşturuldu. Bu şekilde yayalar, hastaneye yakın mesafeden başlayarak hareket ettikçe renk ve şeffaflıkta gözle görülür şekilde değişiklik gösterirken sürücüler de W. Michigan Caddesi boyunca ilerlerken, seyahat yönlerine bağlı olarak değişen renk kaymasını görecekler.

This project began with an interest in challenging the typical notion of the parking structure as an unappreciated infrastructural typology by transforming the new Eskenazi Hospital parking structure into a binary, synthetic terrain. A field of 7,000 angled metal panels in conjunction with an articulated east / west color strategy creates a dynamic facade system that offers observers a unique visual experience depending on their vantage point and the pace at which they are moving through the site. In this way, pedestrians and within close proximity to the hospital will experience a noticeable, dappled shift in color and transparency as they move, while motorists driving along W. Michigan Street will experience a faster, gradient color shift which changes depending on their direction of travel.

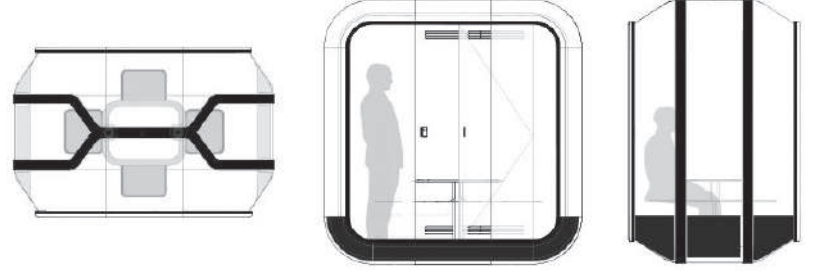

ZMODULAR YAŞAM ALANLARI

FLORIAN MARQUET

Şanghai'da yaşayan mimar Florian Marquet, yakın zamanda özerk mobil yaşam alanları aracılığıyla kentsel yaşamı yeniden düşünmek için bir öneri yayınladı. 'Org' olarak adlandırılan projesi, konut piyasasının durumunu yeniden gözden geçirmeyi ve çağlar boyunca kentsel yaşam için daha dengeli bir model sağlamayı amaçlamaktadır. Modüler sistem, yeşil tarım, mutfak üniteleri, esnek çalışma alanlarına ve uyku alanlarına kadar çeşitli programlarla kullanıcı ihtiyaçlarına cevap verecektir. Kolay imalat için yapılmış birimler bir uygulama üzerinden anında sipariş edilebilecektir. Standardizasyondan yararlanan org, kolayca monte edilmesini ve özelleştirilmesini amaçlamaktadır. İşgalciler, birimleri bireysel ihtiyaçlarına göre kişiselleştirdikten sonra sistemi sipariş edilebilecek. Topluluk yaşam alanları tam özerk hareketlilik ile donatılmış, esneklik ve konfor için kişiselleştirilmiş olacaktır. Serbestçe hareket eden modüler üniteler, kent sakinlerine "bir şehirde dinamik olarak yaşama fırsatı verecek." Marquet, kültür ve eğitim merkezi olarak ikiye ayrılan otomatik üretim tesislerinde monte edilen sistemleri öngörüyor.

Florian Marquet, an architect based in Shanghai, recently released a proposal to rethink urban life through autonomous mobile living spaces. Dubbed 'the org', his project aims to reconsider the housing market's status quo and provide a more balanced model for urban living across ages. The modular system would respond to user needs with a range of programs, from green farming and kitchen units to flexible work areas and sleeping quarters. Made for easy fabrication, the units could be ordered instantly via an app. Taking advantage of standardization, the org aims to be easily assembled and customized. Occupants would order the system after personalizing units to their individual needs. The community living spaces would be equipped with full autonomous mobility and personalized for flexibility and comfort. Moving freely, the modular units would give urban residents "the opportunity to live dynamically in a city." Each individual pod would serve as a sharing system connecting occupants to the urban fabric.

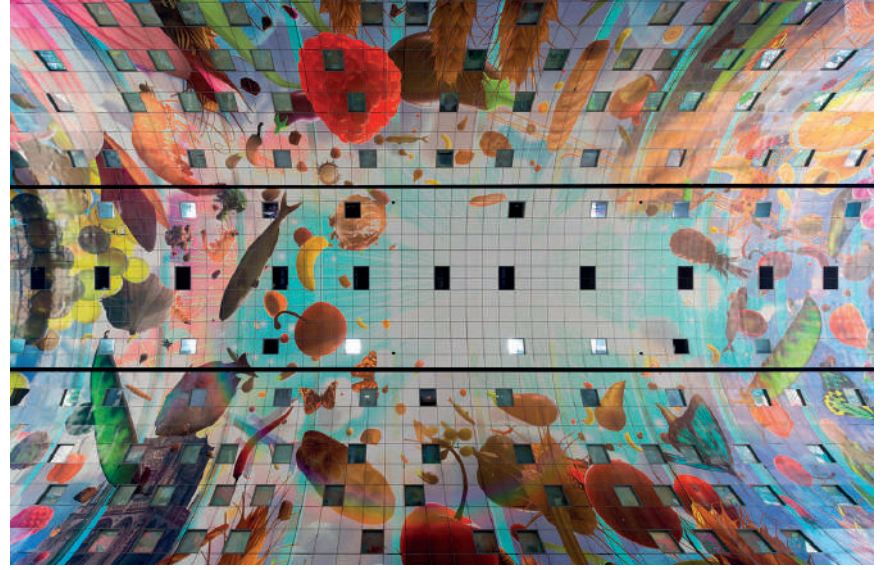
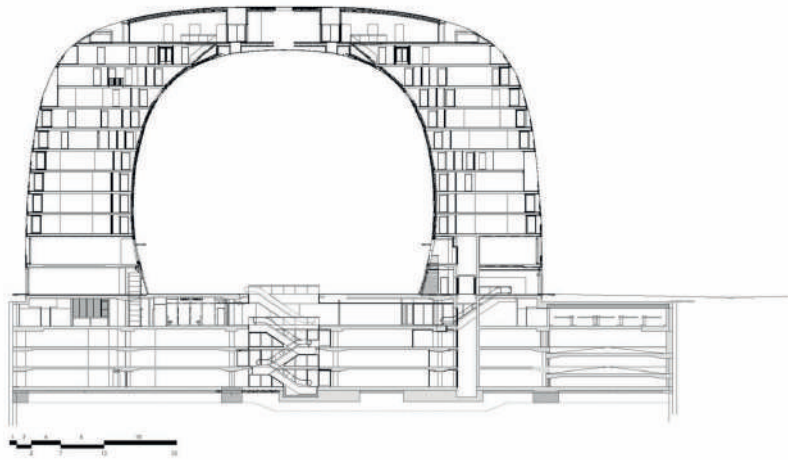

MARKTHAL ROTTERDAM

MVRDV

Rotterdam'ın yeni simgesi: Markthal Rotterdam. Binnenrotte'de tarihi bir konumda, Blaak İstasyonu ve Rotterdam'daki en büyük haftalık açık hava taze gıda pazarının yanında, Hollanda'nın ilk kapalı pazarı hayata geçirildi. Markthal daire bir kemer altında zemin katta büyük bir pazar kat içerir. Şekli, renkli iç mekânı ve yüksekliği markthal'ı eşsiz bir manzaraya dönüştürür. Benzersiz oluşu yalnızca şekli ve boyutu değil, özellikle farklı işlevlerin birleştirilmesindendir. Gıda mağazaları, restoranlar, süpermarket ve yeraltı otoparkı ile taze gıda pazarını kapsamıyla dünyanın başka hiçbir yerinde bulunmamasıyla dikkat çekiyor.

Rotterdam has a new icon: Markthal Rotterdam. At a historical location at the Binnenrotte, next to Blaak Station and the largest weekly open air fresh food and hardware market in Rotterdam, the first covered market of the Netherlands was realised. Markthal includes a huge market floor on the ground floor under an arch of apartments. Its shape, its colourful interior and the height turns Markthal into a unique spectacle. Unique is not only its shape and size, but especially the way the different functions are combined. The combination of an apartment building covering a fresh food market with food shops, restaurants, a supermarket and an underground parking is found nowhere else in the world.

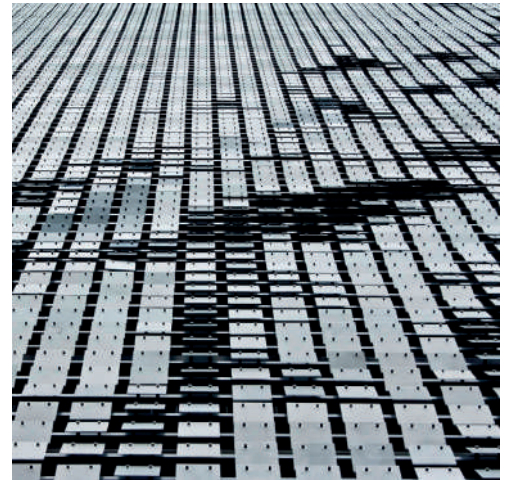
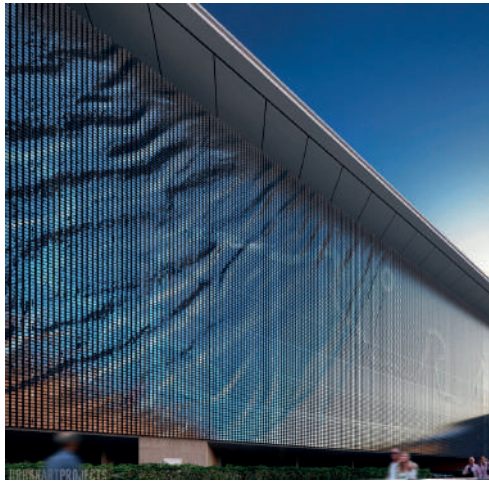

BRISBANE HAVAALANI

UAP + NED KAHN

Uluslararası sanat tabanlı tasarım stüdyosu Urban Art Projects (UAP), sanatçı Ned Kahn ve Brisbane Airport Corporation (Bac) ile Brisbane'in yeni iç hat terminali olan, kısa vadeli çok katlı otoparkını sekiz katlı kinetik kamu sanat projesine dönüştürmek için işbirliğini duyurdu. Rüzgâr ve ışık gibi doğal unsurların kullanımını içeren sanat eserleri için uluslararası takip geliştiren Kahn, yeni iç hat terminali otoparkı, 5000 metrekarelik kinetik bir cephe oluşturmak için UAP ve BAC'IN tasarım ekibi ile işbirliği yapacak. Dıştan bakıldığında, Kahn'ın otoparkın bir tarafı için olan konsepti, 250.000 alüminyum panelin arkasından geçen rüzgar nedeniyle dalgalanıyor ve hareket ediyor gibi görünüyor. Otoparkın içinde, güneş ışığı kinetik cepheden geçerken karmaşık ışık ve gölge desenleri duvarlara ve zemine yansıtılacaktır. Rüzgârın sürekli değişen desenleri ortaya ek olarak sanat da otopark için havalandırma ve gölge sağlamak için tasarlanmış ve çevresel faydaları vardır.

International art-based design studio Urban Art Projects (UAP) has announced their collaboration with artist Ned Kahn and the Brisbane Airport Corporation (BAC) to convert Brisbane's new Domestic Terminal short-term multi-level car park in to an eight-storey kinetic public art project. Kahn, who has developed an international following for his artworks that incorporate the use of natural elements such as wind and light will collaborate with UAP and BAC's design team to create a 5000 Sq m kinetic façade for the new Domestic Terminal short-term car park. More information, images, and a video showing the effect that will be created after the break. Viewed from the exterior, Kahn's proven concept for one side of the car park will appear to ripple and move due to the wind passing behind 250,000 aluminium panels. Inside the car park, intricate patterns of light and shadow will be projected onto the walls and floor as sunlight passes through the kinetic façade. In addition to revealing the ever-changing patterns of the wind, the artwork has many environmental benefits by being designed to also provide ventilation and shade for the interior of the car park.

THE CLOUD

STUDIO FUKSAS

Şehrin güneyinde EUR iş bölgesinde yer alan kompleks, 1930'ların rasyonalist mimarisinin ortogonal çizgilerini taşıyor. Yeni kompleksin ve mahallenin ayrılmaz bir parçası olan bu yeni alanlar, vatandaşlara çeşitli eğlence ve açık hava etkinlikleri için yerler sağlayacak ve Roma'nın bu yoğun bölümüne yeni bir toplantı alanı sunacak. Binanın ana fuaye ve bilgi noktasına giden bir merdiven ile Viale Cristoforo Colombo'ya erişilir. Bu alan 6000 kişiye kadar ev sahipliği yapabilir geniş bir kongre ve sergi salonu olacaktır. **'Theca'**, metal, cam ve yeniden uygulanan betonun birleşiminden yapılmış olan kongre salonu, otelin çarpıcı cephesidir. Binanın içinde, 7.800 metrekarelik yeni kamusal alan, kamu ve özel konferanslara sergilere ve büyük ölçekli etkinliklere ev sahipliği yapacak. **'Theca'** içinde olan **'The Cloud'** Roma ile kongre merkezi arasındaki bağlantıyı simgeleyen kompleks için düşünülmüştür. **'The Cloud'**, 15.000 m² lik son derece gelişmiş membran fiber cam ve alev geciktirici silikonla kaplanmış noktalarda yanal olarak desteklenen bağımsız koza benzeri yapıdır. Kompleksin kalbinde yer alan ve iki yapıyı bir araya getiren bir arter geçit olan **'Forum'** tarafından erişilir.

Located south of the city's core, in the business district of EUR, the complex follows the simple orthogonal lines of the surrounding 1930s rationalist architecture. The spaces surrounding the centre will serve as two public squares. Integral to the new complex and the neighbourhood, these new spaces will provide citizens with places for various leisure and outdoor activities, offering a new meeting area in this busy part of Rome. The basement, the **'Theca'** and **'Cloud'**, and the **'Blade'**. The basement is accessed on Viale Cristoforo Colombo, via a staircase that leads into the building's main foyer and information point. Past this area, a large concourse feeds into an expansive congress and exhibition hall that can host up to 6000 people. The **'Theca'** is the stunning outershell and façade of the convention Hall and Hotel, which has been made from a combination of metal, glass and re-enforced concrete. Inside the building, 7,800 square metres of new public space will play host to public and private conferences, exhibitions and large-scale events. Suspended inside the **'Theca'** is the **'Cloud'** - the interplay between these two spaces is essential to the complex - symbolising the connection between the city of Rome and the convention centre. The **'Cloud'** is an independent cocoon-like structure that is covered in 15,000 square metres of highly advanced membrane fiber glass and flame-retardant silicone and is supported laterally at points by the **'Theca'**. It lies at the heart of the complex and is accessed by the **'Forum'** - an artery walkway that fuses the two structures together.

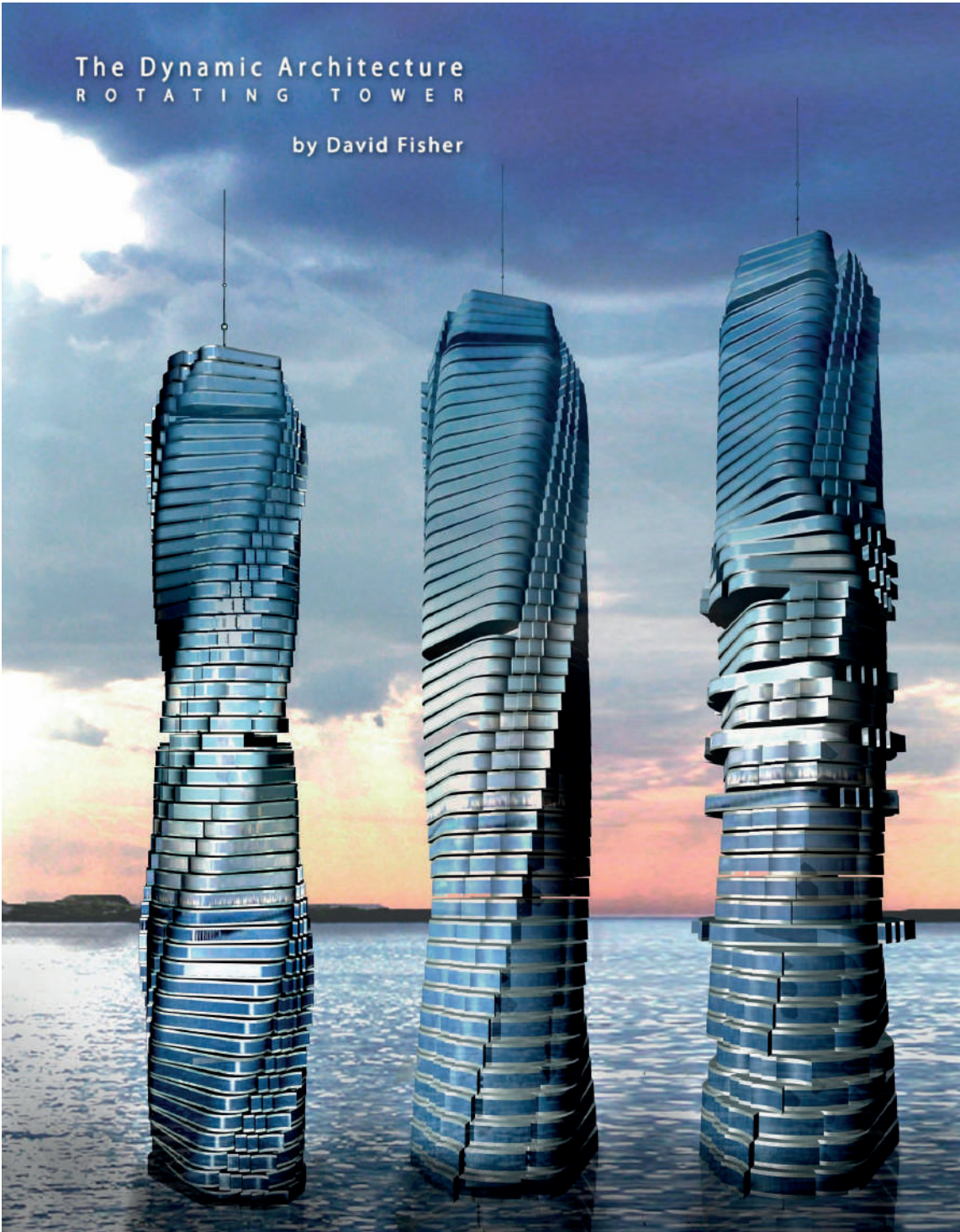

KIEFER OFİS BİNASI

ERNST GISELBRECHT + PARTNER

Ernst Giselsbrecht + Partner, açık hava koşullarına dönüşen, iç iklimi optimize eden dinamik bir cepheye sahip bir ofis binası ve sergi alanı olan Kiefer Technic Showroom'u sunarken, kullanıcıların kendi alanlarını, kullanıcı kontrolleri ile kişiselleştirmelerini sağlıyor. Cephenin kabuk yapısı katı tuğla duvarlar, betonarme tavanlar, zeminler ve çelik kaplı beton kolonlardan oluşur. Cephe, alüminyum direklerden ve bakım için çıkıntılı köprülere sahip transomlardan, beyaz sıvada bir eifs cephesinden oluşur. Güneş ışınları, delikli alüminyum panellerin elektronik kepenkleri üzerinde çalışır.

Ernst Giselsbrecht + Partner present the Kiefer Technic Showroom, an office building and exhibition space with a dynamic facade that changes to outdoor conditions, optimizing internal climate, while allowing users to personalize their own spaces with user controls. The shell construction of the facade consists of solid brick walls, reinforced concrete ceilings and floors, and steel encased concrete columns. The facade consist of aluminums posts and transoms with protruding bridges for maintenance, with an EIFS-facade in white plaster. The sun screen operates on electronic shutters of perforated aluminum panels.

DÖNEN GÖKDELEN

DAVID FISHER

Önümüzdeki yıllarda, Dubai dünyanın en yeni radikal mimarilerinden birine ev sahipliği yapabilir. Dynamic Architecture David Fisher tarafından tasarlanan 80 katlı, 1.273 metrelik kule önerisi, daha kapsamlı görünümler sağlamak için her iki yönde 360 derece dönebilen bağımsız katlara sahip. Statik bir merkezi çekirdek, dönen prefabrike zeminleri birbirine bağlayacak ve daha sonra kuleye bağlanacaktır. Katlar arasında yer alan yetmiş dokuz rüzgar türbininin çatı güneş panelleri ile birlikte, katları döndürmek için gereken gücü sağlaması bekleniyor.

In the upcoming years, Dubai may become home to one of the world's newest radical architectures-the first ever, rotating skyscraper. Designed by Dynamic Architecture's David Fisher, the 80-story, 1,273-foot tower proposal features independent floors that can rotate 360 degrees in both directions, in order to provide more comprehensive views. A static central core will connect the rotating floors together, each of which will be prefabricated off-site and attached to the tower afterward. Seventy nine wind turbines located between the floors, in combination with rooftop solar panels, are expected to provide the power needed to rotate the floors.

**HER
ŞEY
DETAY
LARDA
GİZLİ
DİR...
IT'S
ALL
IN
THE
DETAILS
...**